

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

61. gadagājums

2018. gada 25. jūnijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2018/C 221/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2018/C 221/02	Lieta C-24/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 8. janvārī iesniedza <i>Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>István Bán/KP 2000 Kft., Edit Kovács</i>	2
2018/C 221/03	Lieta C-75/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. februārī iesniedza <i>Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága</i>	2
2018/C 221/04	Lieta C-126/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. februārī iesniedza <i>Szekszárdi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága</i>	3
2018/C 221/05	Lieta C-173/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. martā iesniedza <i>Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Ungārija) — <i>FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága</i>	5
2018/C 221/06	Lieta C-183/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. martā iesniedza <i>Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku</i> (Polija) — <i>Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku</i>	5

2018/C 221/07	Lieta C-189/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. martā iesniedza <i>Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága</i>	6
2018/C 221/08	Lieta C-195/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. martā iesniedza <i>Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim</i> (Polija) – kriminālieta pret B.S.	7
2018/C 221/09	Lieta C-220/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. martā iesniedza <i>Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen</i> (Vācija) – ML	8
2018/C 221/10	Lieta C-222/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 53 iesniedza <i>Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság</i> (Ungārija) – <i>VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet</i>	9
2018/C 221/11	Lieta C-231/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. aprīlī iesniedza <i>Oberlandesgericht Oldenburg</i> (Vācija) – <i>Bußgeldsache/NK</i>	10
2018/C 221/12	Lieta C-259/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. aprīlī iesniedza <i>Juzgado de lo Mercantil de Madrid</i> (Spānija) – <i>Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A./Asendia Spain, S.L.U.</i>	11
2018/C 221/13	Lieta C-272/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. aprīlī iesniedza <i>Oberster Gerichtshof</i> (Austrija) – <i>Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG</i>	11
2018/C 221/14	Lieta C-275/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. aprīlī iesniedza <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) – <i>Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství</i>	12
2018/C 221/15	Lieta C-304/18: Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – Eiropas Komisija/Itālijas Republika	13
Vispārējā tiesa		
2018/C 221/16	Lieta T-431/12: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – <i>Distillerie Bonollo u.c./Padome (Dempings — Ķīnas izcelsmes vīnskābes imports — Galīgā antidempinga maksājuma grozīšana — Daļēja starpposma pārskatīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiešs un individuāls skārumš — Pieņemamība — Normālās vērtības noteikšana — Salikta normālā vērtība — Metodes maiņa — Individuāla pieeja — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts un 11. panta 9. punkts (tagad – Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts un 11. panta 9. punkts) — Atcelšanas seku pielāgošana laikā)</i>	15
2018/C 221/17	Lieta T-241/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 4. maija spriedums – <i>El Corte Inglés/EUIPO – WE Brand (“EW”)</i> (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “EW” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “WE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)) . . .	16
2018/C 221/18	Lieta T-574/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – <i>HK/Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Apgādnieka zaudējuma pensija — Piešķiršanas nosacījumi — Nosacījums attiecībā uz laulības ilgumu — Partnerattiecības, kas nav laulība — Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 17. panta pirmā daļa)</i>	16

2018/C 221/19	Lieta T-653/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – Malta/Komisija (Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Komisijas rīcībā esoši dokumenti — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Dokumenti, ar ko ir notikusi apmaiņa pārbaudes režīma ietvaros, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu — Regulas (EK) Nr. 1224/2009 113. pants — Sabiedrības piekļuve pēc nevalstiskas organizācijas iesniegta pieteikuma — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Lojāla sadarbība — Juridiskā pamata izvēle)	17
2018/C 221/20	Lieta T-662/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (“Styriagra”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Styriagra” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VIAGRA” — Netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts))	18
2018/C 221/21	Lieta T-721/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 8. maija spriedums – Luxottica Group/EUIPO – Chen (“BeyBeni”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BeyBeni” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Ray – Ban” — Relatīvs atteikuma pamats — Kaitējums reputācijai — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts))	18
2018/C 221/22	Lieta T-2/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – J.-M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi (“MASSI”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “MASSI” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “MASI” — Regulas (EK) Nr. 207/2009 56. panta 3. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 63. panta 3. punkts) — Res judicata spēks — Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 2. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 2. punkta c) apakšpunkts) — Plaši pazīstama preču zīme Parīzes konvencijas 6.a panta izpratnē)	19
2018/C 221/23	Lieta T-34/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 4. maija spriedums – Skyleader/EUIPO – Sky International (“SKYLEADER”) (Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “SKYLEADER” — Procesā Anulēšanas nodaļā sniegto pierādījumu neņemšana vērā — Regulas (EK) Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 2. punkts) — Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts) — Regulas (EK) Nr. 2868/95 40. noteikuma 5. punkts (tagad – Deleģētās regulas (ES) 2017/1430 19. panta 1. punkts))	20
2018/C 221/24	Lieta T-187/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 4. maija spriedums – Bernard Krone Holding/EUIPO (“Mega Liner”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Mega Liner” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums (tagad – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkts))	21
2018/C 221/25	Lieta T-188/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 4. maija spriedums – Bernard Krone Holding/EUIPO (“Coil Liner”) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Coil Liner” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums (tagad – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkts))	21

2018/C 221/26	Apvienotās lietas T-193/17, T-194/17 un T-195/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – <i>CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks</i> (Gūžas protēzes daļas forma u.c.) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme — Gūžas protēzes daļas forma — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo gūžas protēzes daļu — Eiropas Savienības preču zīme, ko veido rozā krāsas tonis — Pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana un spēkā neesamības atzīšanas procesu izbeigšana — Preču zīmes īpašnieka apelācijas sūdzība, ar kuru lūdz atcelt lēmumus par procesa izbeigšanu — Apelācijas sūdzības nepieņemamība apelācijas padomē — Regulas (EK) Nr. 207/2009 59. pants (tagad Regulas (ES) 2017/1001 67. pants))	22
2018/C 221/27	Lieta T-200/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – <i>SB/EUIPO</i> (Civildienests — Pagaidu darbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Lēmums par nepagarināšanu — Iebilde par prettiesiskumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Pienākums ņemt vērā ierēdņu intereses — Diskriminācija vecuma dēļ)	23
2018/C 221/28	Lieta T-463/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – <i>Raise Conseil/EUIPO – Raizers</i> (“RAISE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “RAISE” — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts) — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. un 2. punkts (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. un 2. punkts))	23
2018/C 221/29	Lieta T-354/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 19. aprīļa rīkojums – <i>Allergopharma/Komisija</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsta shēma, kurā ir paredzēts atbrīvojums no obligātajām atļaidēm noteiktiem farmaceitiskiem produktiem — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Individuāla skāruma neesamība — Akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Nepieņemamība)	24
2018/C 221/30	Lieta T-916/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa rīkojums – <i>Winkler/Komisija</i> (Civildienests — Ierēdņi — Valstī iegūto pensijas tiesību nodošana — Priekšlikums par iemaksu gadiem — Nepārsūdzams akts — Akts, kas nav nelabvēlīgs — Acīmredzama nepieņemamība)	25
2018/C 221/31	Lieta T-234/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija rīkojums – <i>Siberian Vodka/EUIPO – Schwarze und Schlichte</i> (“DIAMOND ICE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “DIAMOND ICE” — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DIAMOND CUT” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	25
2018/C 221/32	Lieta T-298/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 18. aprīļa rīkojums – <i>Iordăchescu u.c./Parlaments u.c.</i> (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2014/40/ES — Tiesību aktu tuvināšana — Tabakas un saistīto izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — Termins prasības celšanai — Nokavējums — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība — Kompetences neesamība)	26
2018/C 221/33	Lieta T-203/18 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 3. maija rīkojums – <i>VQ/ECB</i> (Pagaidu noregulējums — Ekonomikas un monetārā politika — Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība — Ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013 ECB piešķirtie uzdevumi — ECB pilnvaras — Īpašas uzraudzības pilnvaras — Administratīvie sodi — Publicēšana — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)	27
2018/C 221/34	Lieta T-230/18 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 4. maija rīkojums – <i>Czarnecki/Parlaments</i> (Pagaidu noregulējums — Institucionālās tiesības — Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks — Parlamenta lēmums izbeigt priekšsēdētāja vietnieka amata pilnvaras — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Rīkojums — Nepieņemamība)	27

2018/C 221/35	Lieta T-186/18: Prasība, kas celta 2018. gada 14. martā – <i>Abaco Energy u.c./Komisija</i>	28
2018/C 221/36	Lieta T-224/18: Prasība, kas celta 2018. gada 11. aprīlī – <i>PV/Komisija</i>	29
2018/C 221/37	Lieta T-225/18: Prasība, kas celta 2018. gada 1. aprīlī – <i>Manéa/Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs</i>	31
2018/C 221/38	Lieta T-237/18: Prasība, kas celta 2018. gada 9. aprīlī <i>Martini-Sportswear/EUIPO – Olympique de Marseille (“M”)</i>	32
2018/C 221/39	Lieta T-251/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – <i>IFSUA/Padome</i>	33
2018/C 221/40	Lieta T-257/18: Prasība, kas celta 2018. gada 24. aprīlī – <i>Iberpotash/Komisija</i>	34
2018/C 221/41	Lieta T-259/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – <i>Zakłady Chemiczne “Siarkopol” Tarnobrzeg/EUIPO – EuroChem Agro (“Unifoska”)</i>	35
2018/C 221/42	Lieta T-264/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. aprīlī – <i>Gruppo Armonie/EUIPO (“mo.da”)</i>	36
2018/C 221/43	Lieta T-272/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. aprīlī – <i>EBM Technologies/EUIPO (“MobiPACS”)</i> . . .	36
2018/C 221/44	Lieta T-278/18: Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – <i>Nemius Group/EUIPO (“DENTALDISK”)</i> . . .	37

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2018/C 221/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 211, 18.6.2018.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 200, 11.6.2018.

OV C 190, 4.6.2018.

OV C 182, 28.5.2018.

OV C 166, 14.5.2018.

OV C 161, 7.5.2018.

OV C 152, 30.4.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 8. janvārī iesniedza Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság (Ungārija) — István Bán/KP 2000 Kft., Edit Kovács

(Lieta C-24/18)

(2018/C 221/02)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītājs: István Bán

Atbildētājas: KP 2000 Kft., Edit Kovács

Prejudiciālais jautājums

Vai LESD 49. un 63. pantam pretrunā esošu ierobežojumu rada valsts tiesiskais regulējums, kas *ex lege* — un neparedzot nekādu finansiālu kompensāciju — izbeidz lietojuma tiesības attiecībā uz lauksaimniecības vai mežsaimniecības vajadzībām izmantotiem zemesgabaliem gadījumā, kad ar lietojuma tiesību apgrūtināto nekustamo mantu piespiedu izpildes procedūras rezultātā iegūst jauns īpašnieks un attiecīgā zemesgabala lietotājs attiecībā uz šo zemesgabalu nav saņēmis lauksaimniecības vai lauku attīstībai paredzēto atbalstu, ko finansē Eiropas Savienība vai Ungārija un kas ir pakārtots pienākumam lietot zemesgabalu kādu likumā noteiktu laikposmu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. februārī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-75/18)

(2018/C 221/03)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 49., 54., 107. un 108. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts pasākumu, kura ietvaros dalībvalsts tiesiskais regulējums (likums, ar ko nosaka īpašu telekomunikāciju nodokli) rada tādas sekas, ka faktiskais nodokļu slogs gulstas uz ārvalstu nodokļa maksātājiem? Vai minētās sekas ir uzskatāmas par netiešu diskrimināciju?
- 2) Vai LESD 107. un 108. pants pieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar kuru noteikts nodokļa maksāšanas pienākums, kas piemērojams apgrozījumam un aprēķināts atbilstoši progresīvajai nodokļa likmei? Vai tas ir netieši diskriminējošs, ja tā sekas ir tādas, ka augstākajā nodokļa bāzes kategorijā faktiskais nodokļu slogs galvenokārt gulstas uz ārvalstu nodokļa maksātājiem? Vai šīs sekas ir uzskatāmas par aizliegtu valsts atbalstu?
- 3) Vai PVN direktīvas⁽¹⁾ 401. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, ar kuru ir nošķirti ārvalstu nodokļa maksātāji un iekšzemes nodokļa maksātāji? Vai ir jāuzskata, ka īpašais nodoklis var tikt raksturots kā apgrozījuma nodoklis? Protī, vai tas ir ar PVN direktīvu saderīgs nodoklis?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 16. februārī iesniedza Szekszárdi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság (Ungārija) – Dalmandi Mezőgazdasági Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-126/18)

(2018/C 221/04)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaiügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Dalmandi Mezőgazdasági Zrt.

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Kopienu tiesību normām, Padomes Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) noteikumiem (ņemot vērā it īpaši tās 183. pantu) un efektivitātes, tiesas iedarbības un līdzvērtības principiem ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru, pārbaudot atbilstošās tiesību normas par nokavējuma procentiem, balstās uz premisu, ka valsts nodokļu iestāde nav izdarījusi pārkāpumu (bezdarbību), – proti, tai nav jāmaksā nokavējuma procenti par PVN neatgūstamo daļu [...], kas atbilst nodokļa maksātāja neapmaksātiem pirkumiem, – jo brīdī, kad valsts nodokļu iestāde pieņēma lēmumu, bija spēkā valsts tiesiskais regulējums, ar kuru tika pārkāptas Kopienu tiesības, un Tiesa tikai vēlāk tajā paredzēto nosacījumu pasludināja par nesaderīgu ar Kopienu tiesībām? Tādējādi valsts praksē tika pieņemts, ka ar tiesībām bija saderīgi piemērot šo valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto nosacījumu, ar ko ir pārkāptas Savienības tiesības, līdz brīdim, kad valsts likumdevējs to oficiāli atcēla.

- 2) Vai ar Kopieniu tiesībām, it īpaši PVN direktīvas tiesību normām (ņemot vērā it īpaši tās 183. pantu) un efektivitātes, tiesas iedarbības un līdzvērtības principiem ir saderīgs dalībvalsts tiesiskais regulējums un prakse, saskaņā ar kuriem, pārbaudot atbilstošās tiesību normas par nokavējuma procentiem, tiek nošķirts, vai valsts nodokļu iestāde neatmaksāja nodokli, ievērojot tajā laikā spēkā esošās tiesību normas – kuras turklāt bija pretrunā Kopieniu tiesībām –, vai arī tā to neatmaksāja, pārkāpjot šīs tiesību normas, un ka attiecībā uz procentu apjomu par PVN, kura atmaksu nevarēja pieprasīt saprātīgā termiņā valsts tiesībās paredzētā nosacījuma dēļ, ko Tiesa pasludināja par nesaderīgu ar Savienības tiesībām, ir norādīti divi atšķirīgi periodi, tādējādi, ka
- pirmajā periodā nodokļa maksātājiem ir tiesības saņemt tikai nokavējuma procentus, kas atbilst centrālās bankas pamatlikmei, jo, tā kā tajā laikā vēl bija spēkā ar Kopieniu tiesībām nesaderīgs Ungārijas tiesiskais regulējums, Ungārijas iestādes nerīkojās prettiesiski, kad neļāva veikt rēķinos norādīto PVN maksājumu saprātīgā termiņā, savukārt
 - otrajā periodā ir jāmaksā procenti, kas atbilst centrālās bankas pamatlikmei divkārsā apmērā – turklāt dalībvalsts tiesību sistēmā to piemēro nokavējuma gadījumā –, un tie ir jāmaksā tikai tad, ja nokavējuma procentu maksājums par pirmo periodu ir veikts novēloti?
- 3) Vai ar Kopieniu tiesību normām, PVN direktīvas 183. pantu un efektivitātes principu ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru sākotnējais datums, lai aprēķinātu nokavējuma procentus (saliktie procenti jeb procenti par procentiem), kas ir maksājami saskaņā ar dalībvalsts tiesību normām par kavēšanos samaksāt nokavējuma procentus par nodokli, kas tika iekasēts, neievērojot Savienības tiesības (procenti par PVN; šajā gadījumā pamatsumma), ir nevis sākotnējais procentu par PVN (pamatsummas) uzkrāšanas datums, bet vēlāks brīdis, it īpaši ņemot vērā, ka iesniegt pieprasījumu samaksāt procentus par iekasētajiem vai neatmaksātajiem nodokļiem Savienības tiesību pārkāpuma dēļ ir subjektīvas tiesības, kas tieši izriet no Savienības tiesībām?
- 4) Vai ar Kopieniu tiesību normām, PVN direktīvas 183. pantu un efektivitātes principu ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājam ir jāiesniedz atsevišķs pieprasījums samaksāt procentus, kas ir uzkrājušies nodokļu iestādes nokavējuma dēļ, savukārt citos gadījumos šāds atsevišķs pieprasījums par nokavējuma procentu samaksu nav jāiesniedz, jo procenti tiek maksāti pēc savas ierosmes?
- 5) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai ar Kopieniu tiesībām, PVN direktīvas 183. pantu un efektivitātes principu ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru saliktie procenti (procenti par procentiem) par nokavējumu samaksāt procentus par nodokli, kas tika iekasēts, neievērojot Savienības tiesības, kā to nospriedusi Tiesa (procenti par PVN, šajā gadījumā pamatsumma), var tikt piešķirti tikai tad, ja nodokļa maksātājs iesniedz īpašu pieprasījumu, kurā viņš konkrēti nelūdz samaksāt procentus, bet gan nodokļa summu par neapmaksātajiem pirkumiem, kas ir maksājama tieši brīdī, kad valsts tiesībās ir atcelta ar Savienības tiesībām nesaderīga dalībvalsts tiesību norma, ar kuru bija noteikts pienākums iekasēt PVN, ja šis maksājums netika veikts, lai arī bija uzkrāti procenti par PVN, kas ir pamatā lūgumam samaksāt saliktos procentus par deklarētajiem periodiem pirms atsevišķa pieprasījuma iesniegšanas, un tomēr tie netika samaksāti?
- 6) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai ar Kopieniu tiesībām, PVN direktīvas 183. pantu un efektivitātes principu ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru tiek zaudētas tiesības saņemt saliktos procentus (procentus par procentiem) par kavējumu samaksāt procentus par nodokli, kas tika iekasēts, neievērojot Savienības tiesības, kā to ir nospriedusi Tiesa (procenti par PVN; šajā gadījumā pamatsumma), saistībā ar pieprasījumiem samaksāt procentus par PVN, kuri nebija norādīti PVN deklarācijās par attiecīgo periodu, ko skāra noilguma termiņš īpaša pieprasījuma iesniegšanai, jo minētie procenti bija uzkrāti iepriekš?
- 7) Vai ar Kopieniu tiesībām un PVN direktīvas 183. pantu (ņemot vērā it īpaši efektivitātes principu un subjektīvo tiesību lūgt samaksāt procentus par nepamatoti neatmaksātajiem nodokļiem raksturu) ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājam ir galīgi liegta iespēja pieprasīt samaksāt procentus par nodokli, kas tika iekasēts saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu, kurš vēlāk tika atzīts par nesaderīgu ar Kopieniu tiesībām un ar kuru bija aizliegts lūgt [atmaksāt] PVN attiecībā uz noteiktiem neapmaksātiem pirkumiem, tādējādi, ka:

- [saskaņā ar minēto praksi] par pamatotu netika atzīts pieprasījums samaksāt procentus brīdī, kad tika pieprasīts [atmaksāt] nodokli, apgalvojot, ka [tajā laikā] bija spēkā tiesību norma, kas vēlāk tika atzīta par nesaderīgu ar Kopieniu tiesībām (ar pamatojumu, ka nebija nokavējuma un ka nodokļu iestāde tikai piemēroja spēkā esošās tiesības),
 - un vēlāk, kad valsts tiesību sistēmā tika atcelta ar Kopieniu tiesībām nesaderīga tiesību norma, ar ko tika ierobežotas tiesības uz atmaksu, atsaucoties uz noilgumu?
- 8) Vai ar Kopieniu tiesību normām, PVN direktīvas 183. pantu un efektivitātes principu ir saderīga dalībvalsts prakse, saskaņā ar kuru iespēja pieprasīt samaksāt nokavējuma procentus, kas ir jāmaksā par procentiem par PVN (pamatsumma) un kas ir maksājami nodokļa maksātājam par nodokli, kurš netika atmaksāts laikā, kad sākotnēji tas bija jāatmaksā, piemērojot tādu valsts tiesību normu, kas vēlāk tika pasludināta par nesaderīgu ar Kopieniu tiesībām, par visu laikposmu no 2005. līdz 2011. gadam ir atkarīga no tā, vai nodokļa maksātājs pašlaik ir tiesīgs pieprasīt atmaksāt PVN par minētā nodokļa deklarēšanas laikposmu, kas atbilst laikposmam, kurā valsts tiesību sistēmā tika atcelta attiecīgā ar Kopieniu tiesībām nesaderīga valsts tiesību norma (2011. gada septembris), lai arī procentu maksājums par PVN (pamatsumma) netika veikts pirms šī laika, ne arī vēlāk līdz brīdim, kad valsts tiesā tika celta šī prasība?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 6. martā iesniedza Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) – FS/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-173/18)

(2018/C 221/05)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szombathelyi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: FS

Atbildētāja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciālais jautājums

Vai Savienības tiesības ir interpretējamas tādējādi, ka nodokļu iestāde *a posteriori* nodokļu kontroles ietvaros nevar izslēgt iespēju, ka nodokļa maksātāji izvēlas atbrīvojumu no PVN, kas ir noteikts maziem uzņēmumiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. martā iesniedza Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku (Polija) – Centraal Justitiele Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)/Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku

(Lieta C-183/18)

(2018/C 221/06)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy Gdańsk–Południe w Gdańsku

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Centraal Justitieel Incassobureau, Ministerie van Veiligheid en Justitie (CJIB)*

Atbildētāja: *Bank BGŻ BNP Paribas S.A. w Gdańsku*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Pamatlēmuma 2005/214/TI⁽¹⁾ par savstarpējas atzišanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām 1. panta a) punkts, 9. panta 3. punkts, 20. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildei nodotam lēmumam, ar ko juridiskai personai uzlikts naudas sods, ir jābūt izpildītam izpildes valstī, lai gan valsts tiesību normās, ar ko ieviestas šī pamatlēmuma normas, nav paredzēta iespēja izpildīt lēmumu, ar kuru šāds sods uzlikts juridiskajai personai?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai jēdziens "juridiskā persona", kas izmantots Padomes Pamatlēmuma 2005/214/TI 1. panta a) punktā un 9. panta 3. punktā, ir jāinterpretē saskaņā ar:
 - a) izdevējas valsts tiesību noteikumiem (1. panta c) punkts);
 - b) izpildes valsts tiesību noteikumiem (1. panta d) punkts);
 - c) kā autonomas Eiropas Savienības tiesību jēdziens,un vai līdz ar to tas ir piemērojams arī juridiskās personas filiālei, lai gan juridiskās personas filiālei nav juridiskās personas statusa izpildes valstī?

⁽¹⁾ OV L 76, 16.–30. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 13. martā iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – Glencore Agriculture Hungary Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Lieta C-189/18)

(2018/C 221/07)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Glencore Agriculture Hungary Kft.*

Atbildētāja: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai PVN direktīvas⁽¹⁾ normas, kā arī saistībā ar tām pamatprincips par tiesībām uz aizstāvību un Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā dalībvalsts tiesiskais regulējums un ar to pamatota valsts prakse, saskaņā ar kuru konstatējumi, ko nodokļu iestāde, veicot juridisku attiecību (līgums, darījums) dalībnieku revīziju saistībā ar nodokļu saistībām, ir izdarījusi attiecībā uz vienu no minēto juridisko attiecību dalībniekiem (rēķinu izdevējs pamatlietā) veiktas procedūras beigās un kas ir saistīti ar juridisko attiecību pārkvalificēšanu, nodokļu iestādei ir jāņem vērā pēc savas ierosmes, veicot cita juridisko attiecību dalībnieka revīziju (rēķinu saņēmējs pamatlietā), ņemot vērā, ka citam juridisko attiecību dalībniekam sākotnējā revīzijas procedūrā nav nekādu tiesību, it īpaši to, kuras ir saistītas ar procesa dalībnieka statusu?

- 2) Gadījumā, ja Tiesa uz pirmo jautājumu atbildētu noliedzīgi, vai PVN direktīvas normām, kā arī saistībā ar tām pamatprincipam par tiesību uz aizstāvību ievērošanu un Pamattiesību hartas 47. pantam ir pretrunā tāda valsts prakse, saskaņā ar kuru tiek pieļauta pirmajā jautājumā aprakstītā procedūra tādā veidā, ka otram juridisko attiecību dalībniekam (rēķinu saņēmējam) sākotnējā revīzijas procedūrā nav ar lietas dalībnieka statusu saistītu tiesību un tādējādi viņš nevar arī izmantot tiesības celt prasību revīzijas procedūras ietvaros, kurā izdarītie konstatējumi nodokļu iestādei pēc savas ierosmes ir jāņem vērā otra dalībnieka nodokļu saistību revīzijas procedūrā un var tikt izmantoti pret šo dalībnieku, ņemot vērā, ka nodokļu iestāde nesniedz otram dalībniekam pirmā juridisko attiecību dalībnieka (rēķinu izsniedzēja) revīzijas lietas materiālus, it īpaši konstatējumus pamatojošus dokumentus, protokolus un administratīvos lēmumus, bet tam tos paziņo tikai daļēji kopsavilkuma veidā, tādējādi nodokļu iestāde tikai netieši informē otru dalībnieku par lietas materiāliem, tos izvēloties pēc saviem kritērijiem, kurus otrs dalībnieks nevar kontrolēt?
- 3) Vai PVN direktīvas normas, kā arī saistībā ar tām pamatprincipam par tiesību uz aizstāvību ievērošanu un Pamattiesību hartas 47. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir valsts prakse, saskaņā ar kuru konstatējumi, ko nodokļu iestāde, veicot juridisku attiecību dalībnieku revīziju saistībā ar to nodokļu saistībām, ir izdarījusi attiecībā uz rēķinu izsniedzēju veiktas procedūras beigās un kas pamato secinājumu, ka minētais rēķinu izsniedzējs ir piedalījies aktīvā krāpšanā nodokļu jomā, nodokļu iestādei pēc savas ierosmes ir jāņem vērā rēķinu saņēmēja revīzijā, ievērojot, ka minētajam rēķinu saņēmējam rēķinu izsniedzēja revīzijas procedūrā nav ar lietas dalībnieka statusu saistītu tiesību un tādējādi viņš nevar arī izmantot tiesības celt prasību revīzijas procedūras ietvaros, kurā izdarītie konstatējumi nodokļu iestādei pēc savas ierosmes ir jāņem vērā rēķinu saņēmēja nodokļu saistību revīzijas procedūrā un var tikt izmantoti pret rēķinu saņēmēju, un ņemot vērā, ka [nodokļu iestāde] rēķinu saņēmējam nesniedz attiecīgos lietas materiālus par rēķinu izsniedzēja revīziju, it īpaši konstatējumus pamatojošus dokumentus, protokolus un administratīvos lēmumus, bet viņu par tiem informē tikai daļēji kopsavilkuma veidā, tādējādi nodokļu iestāde tikai netieši informē rēķinu saņēmēju par lietas materiāliem, tos izvēloties pēc saviem kritērijiem, kurus rēķinu saņēmējs nevar kontrolēt?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. martā iesniedza *Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim* (Polija) – krimināllieta pret B.S.

(Lieta C-195/18)

(2018/C 221/08)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Pamatlietas puses

B.S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 92/83/EEK⁽¹⁾ (1992. gada 19. oktobris) par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem, 2. pants saistībā ar Padomes Regulas (EEK) 2658/87⁽²⁾ par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu 1. pielikumu jāinterpretē tādējādi, ka iesala alus ar kombinētās nomenklatūras kodu KN 2203 var būt izstrādājums, kura gadījumā misas ražošanai ticis izmantots iesala ekstrakts, glikozes sīrups, citronskābe un ūdens, arī tad, ja beziesala sastāvdaļas misā dominē attiecībā pret iesala sastāvdaļām, un glikozes sīrups ticis pievienots misā pirms misas rūgšanas procesa, un pēc kādiem kritērijiem jāvadās, nosakot proporcijas starp beziesala un iesala sastāvdaļām misā, lai atzītu iegūto produktu par alu ar kodu KN 2203?

⁽¹⁾ OV 1992, L 316, 21. lpp.

⁽²⁾ OV 1987, L 256, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 27. martā iesniedza *Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen* (Vācija) – ML

(Lieta C-220/18)

(2018/C 221/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Pamatlietas puses

Persona, pret kuru ir veikta kriminālvajāšana: ML

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kāda nozīme, interpretējot iepriekš minētās tiesību normas⁽¹⁾, ir tam, ka izsniegšanas dalībvalstī ieslodzītajiem ir tiesiskās aizsardzības iespējas saistībā ar to ieslodzījuma apstākļiem?
 - a) Vai tad, ja izpildes tiesu iestādēm ir pierādījumi par tādu nepilnību esamību, kuras ir vai nu sistēmiskas un vispārīgas, vai skar noteiktas personu grupas vai arī atsevišķas ieslodzījuma vietas un kuras ir saistītas ar ieslodzījuma apstākļiem izsniegšanas dalībvalstī, ņemot vērā iepriekš minētās tiesību normas, izdošanas pieļaujāmībai pretrunā esošs faktiskais necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās pret personu, pret ko ir veikta kriminālvajāšana, risks viņa izdošanas gadījumā ir jāizslēdz jau tad, ja šādas tiesiskās aizsardzības iespējas tiek radītas, neesot nepieciešamībai veikt turpmāku konkrētu ieslodzījuma apstākļu pārbaudi?
 - b) Vai šajā ziņā ir nozīme tam, ka saistībā ar šīm tiesiskās aizsardzības iespējām Eiropas Cilvēktiesību tiesa nav saskatījusi nevienu norādi, kas liecinātu par to, ka tās ieslodzītajiem nesniedz patiesas izredzes uzlabot nepiemērotus ieslodzījuma apstākļus?
- 2) Ja saskaņā ar atbildi uz pirmo prejudiciālo jautājumu šādu ieslodzītajiem paredzētu tiesiskās aizsardzības iespēju pastāvēšanas dēļ vien, izpildes tiesu iestādēm neveicot turpmāku pārbaudi par konkrētajiem ieslodzījuma apstākļiem izsniegšanas dalībvalstī, nevar tikt izslēgts faktiskais necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās pret personu, pret kuru ir veikta kriminālvajāšana, risks:
 - a) Vai iepriekš minētās tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ieslodzījuma apstākļu izsniegšanas dalībvalstī pārbaude izpildes tiesu iestādēm ir jāveic attiecībā uz visām ieslodzījuma vietām vai citām soda izciešanas vietām, kurās persona, pret kuru ir veikta kriminālvajāšana, iespējams, varētu tikt uzņemta? Vai minētais attiecas arī uz tādu ieslodzījumu konkrētās ieslodzījuma vietās, kurš ir tikai uz noteiktu laiku vai kuram ir pagaidu raksturs? Vai arī pārbaudīta var tikt vienīgi tā ieslodzījuma vieta, kurā saskaņā ar izsniegšanas dalībvalsts iestāžu sniegto informāciju personu, pret ko ir veikta kriminālvajāšana, ir paredzēts uzņemt visticamāk un uz lielāko daļu laika?

- b) Vai šim nolūkam ikreiz ir visaptveroši jāpārbauda konkrētie ieslodzījuma apstākļi, noskaidrojot gan personiskās telpas platību uz vienu ieslodzīto, gan pārējos ieslodzījuma apstākļus? Vai, vērtējot šādi noskaidrotos ieslodzījuma apstākļus, ir jābalstās uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, kas izriet no sprieduma *Muršić* pret Horvātiju (spriedums, 2016. gada 30. oktobris, Nr. 7334/13)?
- 3) Ja arī saskaņā ar atbildi uz otro prejudiciālo jautājumu par to, vai izpildes tiesu iestāžu pārbaudes pienākums ir jāattiecina arī uz visām iespējamajām ieslodzījuma vietām, ir jāatbild apstiprinoši:
- a) Vai izpildes tiesu iestāžu veikta katras atsevišķās iespējamās ieslodzījuma vietas ieslodzījuma apstākļu pārbaude var kļūt lieka tāpēc, ka izsniegšanas dalībvalsts sniedz vispārīgu garantiju, ka persona, pret kuru ir veikta kriminālvajāšana, nebūs pakļauta necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās riskam?
- b) Vai arī tā vietā, lai pārbaudītu katras atsevišķās iespējamās ieslodzījuma vietas ieslodzījuma apstākļus, izpildes tiesu iestādes lēmumā par izdošanas pieļaujamību var tikt iekļauts nosacījums, ka attiecībā uz personu, pret kuru ir veikta kriminālvajāšana, netiks īstenota šāda izturēšanās?
- 4) Ja arī saskaņā ar atbildi uz trešo prejudiciālo jautājumu garantiju sniegšana un nosacījumu izvirzīšana vien nevar novērst nepieciešamību izpildes tiesu iestādēm veikt katras atsevišķās iespējamās ieslodzījuma vietas ieslodzījuma apstākļu izsniegšanas dalībvalstī pārbaudi:
- a) Vai izpildes tiesu iestāžu pārbaudes pienākums ir jāattiecina arī uz ieslodzījuma apstākļiem visās iespējamās ieslodzījuma vietās arī tad, ja izsniegšanas dalībvalsts tiesu iestādes paziņo, ka personai, pret kuru ir veikta kriminālvajāšana, brīvība tiks atņemta uz laiku, kas nepārsniedz trīs nedēļas, taču tas tiek saistīts ar atrunu par to nepieļaujošu apstākļu esamības konstatējumu?
- b) Vai minētais ir spēkā arī tad, ja izpildes tiesu iestādēm nav skaidrs, vai šo informāciju ir sniegusi izsniegšanas tiesu iestāde vai izsniegšanas dalībvalsts centrālā iestāde, kas ir rīkojusies, pamatojoties uz izsniegšanas tiesu iestādes palīdzības lūgumu?

⁽¹⁾ 2002/584/TI: Padomes pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm – atsevišķu dalībvalstu paziņojumi par Pamatlēmuma pieņemšanu (OV L 190, 1. lpp.).
2009/299/TI: Padomes pamatlēmums (2009. gada 26. februāris), ar ko groza Pamatlēmumus 2002/584/TI, 2005/214/TI, 2006/783/TI, 2008/909/TI un 2008/947/TI, tādējādi stiprinot personu procesuālās tiesības un veicinot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz aizmuguriskiem nolēmumiem (OV L 81, 24. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 53 iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) – VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft./Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

(Lieta C-222/18)

(2018/C 221/10)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: VIPA Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Atbildētājs: Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē ⁽¹⁾ 3. panta k) punkts un 11. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka recepšu savstarpējai atzīšanai un pakalpojumu sniegšanas brīvībai ir pretrunā un līdz ar to ar tiem nav saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir nošķirtas divas recepšu kategorijas un tikai pret vienu no tām ir atļauts izsniegt zāles ārstam, kurš veic veselības aprūpes darbību dalībvalstī, kas nav šī dalībvalsts?

⁽¹⁾ OV 2011, L 88, 45. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. aprīlī iesniedza *Oberlandesgericht Oldenburg* (Vācija) – *Bußgeldsache/NK*

(Lieta C-231/18)

(2018/C 221/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Oldenburg

Pamatlietas puses

NK

Pārējie lietas dalībnieki: *Staatsanwaltschaft Oldenburg*, *Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai mājlopu vairumtirgotājs, kas iegādājas dzīvus dzīvniekus no lauksaimnieka un tos pārvadā uz ne vairāk kā 100 km attālumā esošu kautuvi, kurai viņš dzīvniekus pārdod, var atsaukties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu (turpmāk tekstā – “Regula (EK) Nr. 561/2006”) ⁽¹⁾, 13. panta 1. punktā paredzēto izņēmumu – “transportlīdzekļiem, ko izmanto, lai pārvadātu dzīvus dzīvniekus no saimniecībām uz vietējiem tirgiem un atpakaļ vai no tirgiem uz vietējām kautuvēm 100 km rādiusā” –, jo pirkuma no lauksaimnieka gadījumā runa ir par “tirgu” šīs tiesību normas izpratnē vai arī mājlopu tirdzniecības uzņēmums pats ir jāuzskata par “tirgu”?

Ja runa nav par “tirgu” šīs tiesību normas izpratnē:

2) Vai mājlopu vairumtirgotājs, kas no lauksaimnieka iegādājas dzīvus dzīvniekus un tos pārvadā 100 km rādiusā uz kautuvi, kurai tas dzīvniekus pārdod, piemērojot *mutatis mutandis* iepriekš minēto tiesību normu, var atsaukties uz šo izņēmumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV 2006, L 102, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 11. aprīlī iesniedza Juzgado de lo Mercantil de Madrid (Spānija) – Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A./Asendia Spain, S.L.U.

(Lieta C-259/18)

(2018/C 221/12)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil de Madrid

Pamatlietas puses

Prasītāja: Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A.

Atbildētāja: Asendia Spain, S.L.U.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/67/EK (1997. gada 15. decembris) par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai⁽¹⁾ (Pasta direktīva), redakcijā, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīvu 2008/6/EK⁽²⁾, 7. panta 1. punktam un 8. pantam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru garantija, kas ir piešķirta pasta pakalpojumu sniedzējam, kurš ir iecelts par universālā pasta pakalpojuma sniedzēju, ietver to, ka tikai šim pakalpojumu sniedzējam ir atļauts izplatīt apmaksas zīmes, kas nav pastmarkas?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai ar Eiropas Savienības tiesisko regulējumu pasta jomā ir saderīga privātajiem pasta pakalpojumu sniedzējiem noteiktā prasība nodrošināt fiziskas klientu apkalpošanas vietas, lai varētu izplatīt un pārdot apmaksas zīmes, kas nav pastmarkas?

⁽¹⁾ OV 1998, L 15, 14. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/6/EK (2008. gada 20. februāris), ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi (OV 2008, L 52, 3. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 20. aprīlī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) – Verein für Konsumenteninformation/TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

(Lieta C-272/18)

(2018/C 221/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Verein für Konsumenteninformation

Atbildētāja: TVP Treuhand- und Verwaltungsgesellschaft für Publikumsfonds mbH & Co KG

Prejudiciālie jautājumi

1 Vai 1980. gada 19. jūnija Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām ("Romans konvencija"), 1. panta 2. punkta e) apakšpunktā un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām ("Romans I regula")⁽¹⁾, 1. panta 2. punkta f) apakšpunktā paredzētā atkāpe no piemērošanas jomas ietver arī līgumus starp fiduciantu un fiduciāru, kurš fiducianta labā pārvalda sabiedrības kapitāla daļu komandītsabiedrībā, it īpaši tad, ja pastāv saikne starp sabiedrības līgumiem un fiduciārajiem līgumiem?

2 Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša,

vai Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ("Negodīgu noteikumu direktīva")⁽²⁾ 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka starp komersantu un patērētāju noslēgtā fiduciārā līgumā par komandītsabiedrības kapitāla daļas pārvaldību ietverts noteikums, kurš nav atsevišķi apspriests un saskaņā ar kuru ir piemērojami komandītsabiedrības juridiskās adreses valsts tiesību akti, ir negodīgs, ja fiduciārā līguma vienīgais mērķis ir komandītsabiedrības kapitāla daļas pārvaldība un fiduciantam ir tieša sabiedrības dalībnieka tiesības un pienākumi?

3 Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša,

vai šī atbilde mainās, ja komersantam, lai sniegtu savus pakalpojumus, nav jādodas uz patērētāja valsti, taču tam ir jānodod patērētājam sadalītā peļņa un citi mantiski labumi, ko rada līdzdalība, un informācija par tās komercdarbības norisi? Vai ir kāda atšķirība, ja ir piemērojama Romans I regula vai Romans konvencija?

4 Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša,

vai ir jāpaliek pie šīs atbildes, ja papildus patērētāja pastāvīgās dzīvesvietas valstī ir parakstīts viņa pieteikums uz parakstīšanos, informāciju par kapitāla daļu komersants dara pieejamu arī internetā un patērētāja valstī ir atvērts maksājumu konts, uz kuru patērētājam ir jāveic ieguldījums, lai gan komersants nevar rīkoties ar šo bankas kontu? Vai ir kāda atšķirība, ja ir piemērojama Romans I regula vai Romans konvencija?

⁽¹⁾ OV 2008, L 177, 6. lpp.

⁽²⁾ OV 1993, L 95, 29. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 23. aprīlī iesniedza Nejvyšší správní soud
(Čehijas Republika) – Milan Vinš/Odvolací finanční ředitelství**

(Lieta C-275/18)

(2018/C 221/14)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Pamatlietas puses

Prasītājs: Milan Vinš

Atbildētājs: Odvolací finanční ředitelství

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai atbrīvojums no pievienotās vērtības nodokļa par preču eksportu (Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk tekstā – “PVN direktīva”) 146. pants) var tikt padarīts atkarīgs no nosacījuma, ka precēm vispirms ir jāpiemēro noteikta muitas procedūra (*Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty* (Likums Nr. 235/2004 par pievienotās vērtības nodokli) 66. pants)?
- 2) Vai šāds valsts tiesiskais regulējums var tikt attaisnots atbilstoši PVN direktīvas 131. pantam kā noteikums, lai nepieļautu krāpšanu ar nodokļiem, izvairīšanos vai ļaunprātīgu izmantošanu?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-304/18)

(2018/C 221/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: Z. Malůšková, M. Owsiany-Hornung, F. Tomat)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, atsakoties darīt pieejamus tradicionālos pašu resursus EUR 2 120 309,50 apmērā saistībā ar paziņojumu par piedziņas neiespējamību IT(07)08-917, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Padomes Lēmuma 94/728/EK, Euratom ⁽¹⁾ 8. pantā, Padomes Lēmuma 2000/597/EK, Euratom ⁽²⁾ 8. pantā, Padomes Lēmuma 2007/436/EK, Euratom ⁽³⁾ 8. pantā un Padomes Lēmuma 2014/335/ES ⁽⁴⁾ 8. pantā, kā arī Padomes Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1552/1989 ⁽⁵⁾ 6., 10., 11. un 17. pantā, Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 ⁽⁶⁾ 6., 10., 11. un 17. pantā un Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 609/2014 ⁽⁷⁾ 6., 10., 12. un 13. pantā;
- piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas rīcībā esošie pierādījumi – kas izriet no paziņojumiem un informācijas, ko Itālijas Republika sniegusi pirmstiesas procedūras gaitā – liecina, ka krāpšanas apkarošanas operācijas, kas vērsta pret ārvalstīs ražotu tabakas izstrādājumu kontrabandu, ietvaros 1997. gadā Itālijas iestādes konstatēja attiecīgo muitas parādu, to iegrāmatoja atsevišķā grāmatvedības kontā un pēc tam paziņoja parādniekam maksājamā muitas nodokļa apmēru. Tā kā attiecīgais parāds tika iegrāmatots atsevišķi (B kontā) un netika apstrīdēts, Itālijas iestādēm bija tūlītēji jāveic tā piedziņa, taču tās to joprojām nav izdarījušas. Itālijas iestādes pirms piedziņas procedūras uzsākšanas nogaidīja, kamēr noslēgsies saistībā ar šo lietu pret parādniekiem uzsāktais kriminālprocess, kas noslēdzās aptuveni 6 gadus pēc parāda rašanās un konstatēšanas.

Muitas nodokļi ir Savienības pašu resursi, kas dalībvalstīm ir jāiekasē un jādara pieejami Komisijai. Dalībvalstu pienākums konstatēt Savienības prasījuma tiesības uz pašu resursiem rodas brīdī, kad ir izpildīti muitas tiesību aktos paredzētie nosacījumi (no muitas parāda izrietošā nodokļa apmēra aprēķināšana un maksātāja identificēšana).

Regulā par resursu nodošanu ir arī paredzēts, ka dalībvalstīm ir jādara viss nepieciešamais, lai konstatētajām prasījuma tiesībām atbilstošās summas tiktu nodotas Komisijas rīcībā. No pienākuma nodot konstatētajām prasījuma tiesībām atbilstošās summas Komisijas rīcībā dalībvalstis ir atbrīvotas tikai tad, ja piedziņu nav bijis iespējams veikt nepārvaramas varas apstākļu dēļ, vai arī tad, ja piedziņas veikšana ir kļuvusi galīgi neiespējama tādu apstākļu dēļ, kuros tās nav vairojamas. Dalībvalsts, kas nenodod Komisijas rīcībā konstatēto pašu resursu summu apstākļos, kad nav iestājies neviens no Regulas par resursu nodošanu paredzētajiem nosacījumiem, nepilda tai Savienības tiesību aktos paredzētos pienākumus. Ikvienu kavēšanās nodot pašu resursus rīcībā turklāt rada attiecīgajai dalībvalstij pienākumu maksāt nokavējuma procentus par visu nokavējuma laiku.

Tā kā Itālijas iestādes būtībā 6 gadus kavējās ar attiecīgā parāda piedziņas procedūru un šis nokavējums ir radies tikai un vienīgi Itālijas iestāžu dēļ, Itālijas Republika nevar teikties esam darījusi visu nepieciešamo, lai konstatētajām prasījuma tiesībām atbilstošās summas tiktu nodotas Komisijas rīcībā. Itālijas iestādes vienmēr ir atteikušās konstatēto summu nodot Komisijas rīcībā.

Tāpēc Komisija uzskata, ka šajā gadījumā Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Lēmuma par pašu resursiem 8. pantā, kā arī Regulas par resursu nodošanu 6., 10., 11. un 17. panta (tagad – 6., 10., 12. un 13. pants).

-
- ⁽¹⁾ 94/728/EK, Euratom: Padomes lēmums (1994. gada 31. oktobris) par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV 1994, L 293, 9. lpp.).
- ⁽²⁾ 2000/597/EK, Euratom: Padomes lēmums (2000. gada 29. septembris) par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV 2000, L 253, 42. lpp.).
- ⁽³⁾ 2007/436/EK, Euratom: Padomes lēmums (2007. gada 7. jūnijs) par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV 2007, L 163, 17. lpp.).
- ⁽⁴⁾ 2014/335/EK, Euratom: Padomes lēmums (2014. gada 26. maijs) par Eiropas Savienības pašu resursu sistēmu (OV 2014, L 168, 105. lpp.).
- ⁽⁵⁾ Padomes Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89 (1989. gada 29. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV 1989, L 155, 1. lpp.).
- ⁽⁶⁾ Padomes Regula (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 (2000. gada 22. maijs), ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV 2000, L 130, 1. lpp.).
- ⁽⁷⁾ Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 609/2014 (2014. gada 26. maijs) par metodēm un procedūru, lai darītu pieejamus tradicionālos, PVN un NKI pašu resursus, un par pasākumiem, lai izpildītu kases vajadzības (pārstrādāta redakcija) (OV 2014, L 168, 39. lpp.).
-

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – *Distillerie Bonollo u.c./Padome*

(Lieta T-431/12) ⁽¹⁾

(Dempings — Ķīnas izcelsmes vīnskābes imports — Galīgā antidempinga maksājuma grozīšana — Daļēja starpposma pārskatīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Tiešs un individuāls skārums — Pieņemamība — Normālās vērtības noteikšana — Salikta normālā vērtība — Metodes maiņa — Individuāla pieeja — Regulas (EK) Nr. 1225/2009 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts un 11. panta 9. punkts (tagad – Regulas (ES) 2016/1036 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts un 11. panta 9. punkts) — Atcelšanas seku pielāgošana laikā)

(2018/C 221/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Distillerie Bonollo SpA* (Formigine, Itālija), *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA* (Borgoricco, Itālija), *Distillerie Mazzari SpA* (Sant'Agata sul Santerno, Itālija), *Caviro Distillerie Srl* (Faenza, Itālija) un *Comercial Química Sarasa, SL* (Madride, Spānija) (pārstāvji: R. MacLean, solicitor un A. Bochon, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: S. Boelaert un B. Driessen, sākotnēji piedaloties G. Berrisch, avocat un N. Chesaites, barrister, vēlāk G. Berrisch un visbeidzot N. Tuominen, advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji M. França un A. Stobiecka-Kuik, vēlāk M. França un J.-F. Brakeland) un *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd* (Changzhou, Ķīna) (pārstāvji: E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma un J. Cornelis, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012 (2012. gada 26. jūnijs), ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam (OV 2012, L 182, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 626/2012 (2012. gada 26. jūnijs), ar kuru groza Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 349/2012, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes vīnskābes importam.
- 2) Ar Īstenošanas regulu Nr. 626/2012 noteikto antidempinga maksājumu saglabā spēkā attiecībā uz Ninghai Organic Chemical Factory precēm līdz brīdim, kad Eiropas Komisija un Eiropas Savienības Padome pieņem pasākumus šī sprieduma izpildei.
- 3) Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, kā arī atlīdzina *Distillerie Bonollo SpA*, *Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA*, *Distillerie Mazzari SpA*, *Caviro Distillerie Srl* un *Comercial Química Sarasa, SL* tiesāšanās izdevumus.

- 4) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 5) Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 366, 24.11.2012.

Vispārējās tiesas 2018. gada 4. maija spriedums – El Corte Inglés/EUIPO – WE Brand (“EW”)

(Lieta T-241/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “EW” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “WE” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2018/C 221/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: El Corte Inglés, SA (Madrīde, Spānija) (pārstāvis: J. L. Rivas Zurdo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Botis un J. Ivanauskas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: WE Brand Sàrl (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji: R. van Oerle un L. Bekke, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 11. februāra lēmumu lietā R 426/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp WE Brand un El Corte Inglés.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atceļ Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2016. gada 11. februāra lēmumu lietā R 426/2015-2.
- 2) EUIPO un WE Brand Sàrl sedz savus, kā arī atļūdzina El Corte Inglés, SA tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 251, 11.7.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – HK/Komisija

(Lieta T-574/16) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Apgādnieka zaudējuma pensija — Piešķiršanas nosacījumi — Nosacījums attiecībā uz laulības ilgumu — Partnerattiecības, kas nav laulība — Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 17. panta pirmā daļa)

(2018/C 221/18)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: HK (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Tymen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara un. F. Simonetti)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: sākotnēji M. Bauer un M. Veiga, pēc tam M. Bauer un R. Meyer)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas lēmumu, ar ko prasītājam tika atteikta apgādnieka zaudējuma pensijas piešķiršana un, ciktāl nepieciešams, atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru tika noraidīta prasītāja sūdzība, un, otrkārt, piespriest atlīdzināt mantisko un morālo kaitējumu, kas prasītāja ieskatos tam esot nodarīts.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) HK atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 59, 15.2.2016. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-151/15 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 2016. gada 1. septembrī).

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – Malta/Komisija

(Lieta T-653/16) ⁽¹⁾

(Piekluve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — Komisijas rīcībā esoši dokumenti — Dalībvalsts izdoti dokumenti — Dokumenti, ar ko ir notikusi apmaiņa pārbaudes režīma ietvaros, lai nodrošinātu kopējās zivsaimniecības politikas noteikumu ievērošanu — Regulas (EK) Nr. 1224/2009 113. pants — Sabiedrības piekluve pēc nevalstiskas organizācijas iesniegta pieteikuma — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — Pienākums norādīt pamatojumu — Lojāla sadarbība — Juridiskā pamata izvēle)

(2018/C 221/19)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maltas Republika (pārstāvis: A. Buhagiar)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Baquero Cruz un F. Clotuche-Duvieusart)

Priekšmets

Prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas ģenerālsekretāra 2016. gada 13. jūlija lēmumu, ar kuru ir lemts par Greenpeace atkārtoto pieteikumu piekļūt dokumentiem, kuri attiecas uz iespējami nelikumīgu dzīvu zilo tunzivju nosūtīšanu no Tunisijas uz tunzivju audzētavu Maltā, ciktāl ar to Greenpeace ir piešķirta piekluve Maltas iestāžu izdotiem dokumentiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra 2016. gada 13. jūlija lēmumu, ar kuru ir lemts par Greenpeace atkārtoto pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz iespējami nelikumīgu dzīvu zilo tunzivju nosūtīšanu no Tunisijas uz Maltu, atcelt, ciktāl ar to Greenpeace ir piešķirta piekluve dokumentiem, kuri ir uzskaitīti tā B pielikumā ar numuriem 112–230.

- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Katrs lietas dalībnieks pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas ir saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

⁽¹⁾ OV C 428, 21.11.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – Gall Pharma/EUIPO – Pfizer (“Styriagra”)

(Lieta T-662/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Styriagra” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VIAGRA” — Netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts))

(2018/C 221/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gall Pharma GmbH (Judenburg, Austrija) (pārstāvji: sākotnēji D. Reichelt un L. Figura, pēc tam T. Schaffl, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Gája un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Pfizer Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 13. jūnija lēmumu lietā R 724/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Pfizer un Gall Pharma.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Gall Pharma GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 441, 28.11.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 8. maija spriedums – Luxottica Group/EUIPO – Chen (“BeyBeni”)

(Lieta T-721/16) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “BeyBeni” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “Ray – Ban” — Relatīvs atteikuma pamats — Kaitējums reputācijai — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts))

(2018/C 221/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Luxottica Group SpA (Milāna, Itālija) (pārstāvji: E. Ochoa Santamaría un I. Aparicio Martínez, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Xian Chen (Wenzhou, Ķīna)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 8. jūnija lēmumu lietā R 675/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Luxottica Group* un *Chen* k-gu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2016. gada 8. jūnija lēmumu lietā R 675/2015-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Luxottica Group SpA* un *Xian Chen*.
- 2) EUIPO atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 454, 5.12.2016.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – *J-M.-E.V. e hijos/EUIPO – Masi* (“*MASSI*”)

(Lieta T-2/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “*MASSI*” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts vārdiska preču zīme “*MASI*” — Regulas (EK) Nr. 207/2009 56. panta 3. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 63. panta 3. punkts) — *Res judicata* spēks — Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 2. punkta c) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 2. punkta c) apakšpunkts) — Plaši pazīstama preču zīme Parīzes konvencijas 6.a panta izpratnē)

(2018/C 221/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *J-M.-E.V. e hijos, SRL* (*Granollers*, Spānija) (pārstāvji: *M. Ceballos Rodríguez* un *J. Güell Serra*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: *S. Palmero Cabezas* un *D. Walicka*)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Alberto Masi* (Milāna, Itālija) (pārstāvji: *C. Ceriani*, *S. Giudici* un *A. Ferreri*, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 4. oktobra lēmumu lietā R 793/2015-1 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp *A. Masi* un *J-M.-E.V. e hijos*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 4. oktobra lēmumu lietā R 793/2015-1.

2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina J-M.-E.V. e hijos, SRL tiesāšanās izdevumus.

3) Alberto Masi sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 63, 27.7.2017.

**Vispārējās tiesas 2018. gada 4. maija spriedums – Skyleader/EUIPO – Sky International
("SKYLEADER")**

(Lieta T-34/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme
"SKYLEADER" — Procesā Anulēšanas nodaļā sniegto pierādījumu neņemšana vērā — Regulas (EK)
Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 2. punkts) — Regulas
Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad – Regulas 2017/1001 58. panta 1. punkta
a) apakšpunkts) — Regulas (EK) Nr. 2868/95 40. noteikuma 5. punkts (tagad – Deleģētās regulas (ES)
2017/1430 19. panta 1. punkts))

(2018/C 221/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Skyleader a.s. (Ústí nad Labem, Čehijas Republika) (pārstāvis: K. Malmstedt, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāve: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Sky International AG (Zoug, Šveice)
(pārstāvis: J. Barry, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 21. novembra lēmumu lietā R 805/2016-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp Sky International un Skyleader.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) Skyleader a.s. atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas Sky International AG radušies procesā Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 78, 13.3.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 4. maija spriedums – Bernard Krone Holding/EUIPO (“Mega Liner”)(Lieta T-187/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Mega Liner” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums (tagad – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkts))

(2018/C 221/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Vācija) (pārstāvji: T. Weeg un K. Lüken, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Fischer un W. Schramek)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmumu lietā R 442/2016-1 attiecībā uz pieteikumu par vārdiskas preču zīmes “Mega Liner” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmuma lietā R 442/2016-1 rezolutīvās daļas 2. punktu.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Bernard Krone Holding SE & Co. KG tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 161, 22.5.2017.**Vispārējās tiesas 2018. gada 4. maija spriedums – Bernard Krone Holding/EUIPO (“Coil Liner”)**(Lieta T-188/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Coil Liner” reģistrācijas pieteikums — Absolūti atteikuma pamati — Aprakstošs raksturs — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts) — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. panta pirmais teikums (tagad – Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkts))

(2018/C 221/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bernard Krone Holding SE & Co. KG (Spelle, Vācija) (pārstāvji: T. Weeg un K. Lüken, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Fischer un W. Schramek)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmumu lietā R 443/2016-1 attiecībā uz pieteikumu par vārdiskas preču zīmes “Coil Liner” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 9. janvāra lēmuma lietā R 443/2016-1 rezolutīvās daļas 2. punktu.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina Bernard Krone Holding SE & Co. KG tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 161, 22.5.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – CeramTec/EUIPO – C5 Medical Werks (Gūžas protēzes daļas forma u.c.)

(Apvienotās lietas T-193/17, T-194/17 un T-195/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme — Gūžas protēzes daļas forma — Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo gūžas protēzes daļu — Eiropas Savienības preču zīme, ko veido rozā krāsas tonis — Pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu atsaukšana un spēkā neesamības atzīšanas procesu izbeigšana — Preču zīmes īpašnieka apelācijas sūdzība, ar kuru lūdz atcelt lēmumus par procesa izbeigšanu — Apelācijas sūdzības nepieņemamība apelācijas padomē — Regulas (EK) Nr. 207/2009 59. pants (tagad Regulas (ES) 2017/1001 67. pants))

(2018/C 221/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CeramTec GmbH (Plohingena, Vācija) (pārstāvji: sākotnēji A. Renck un E. Nicolás Gómez, vēlāk A. Renck, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: C5 Medical Werks (Lielais kanjons, Kolorado, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: S. Naumann, advokāts)

Priekšmets

Prasības par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 15. februāra lēmumiem lietā R 929/2016-4, R 928/2016-4 un R 930/2016-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesiem starp C5 Medical Werks un CeramTec.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasības noraidīt.

- 2) CeramTec GmbH sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un C5 Medical Werks tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 161, 22.5.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – SB/EUIPO

(Lieta T-200/17) ⁽¹⁾

(Civildienests — Pagaidu darbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Lēmums par nepagarināšanu — Iebilde par prettiesiskumu — Pienākums norādīt pamatojumu — Pienākums ņemt vērā ierādņu intereses — Diskriminācija vecuma dēļ)

(2018/C 221/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SB (pārstāvis: S. Pappas, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: K. Petersen un A. Sipos)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt EUIPO izpilddirektora 2016. gada 2. jūnija lēmumu, ar kuru atteikta otrreizēja prasītājas līguma pagarināšana, kā arī minētā direktora 2016. gada 19. decembra lēmumu, ar kuru noraidīta prasītājas iesniegtā sūdzība.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) SB atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 178, 6.6.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija spriedums – Raise Conseil/EUIPO – Raizers (“RAISE”)

(Lieta T-463/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “RAISE” — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Izmantošanas rezultātā iegūta atšķirtspēja — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts (tagad – Regulas 2017/1001 7. panta 3. punkts) — Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. un 2. punkts (tagad – Regulas 2017/1001 59. panta 1. un 2. punkts))

(2018/C 221/28)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Raise Conseil (Parīze, Francija) (pārstāvji: F. Fajgenbaum un T. Lachacinski, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Hanf)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Raizers (Parīze) (pārstāvis: E. Fortunet, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 24. maija lēmumu lietā R 1606/2016-5 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Raizers un Raise Conseil.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Raise Conseil atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 330, 2.10.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 19. aprīļa rīkojums – Allergopharma/Komisija

(Lieta T-354/15) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Valsts atbalsts — Atbalsta shēma, kurā ir paredzēts atbrīvojums no obligātajām atlaidēm noteiktiem farmaceitiskiem produktiem — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu — Individuāla skārums neesamība — Akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Nepieņemamība)

(2018/C 221/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Allergopharma GmbH & Co. KG (Reinbek, Vācija) (pārstāvji: T. Müller-Ibold, un F.-C. Laprévote, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herrmann un T. Maxian Rusche)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Bencard Allergie GmbH (Minhene, Vācija) (pārstāvis: J. Fiegler, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2015/1300 (2015. gada 27. marts) par atbalsta shēmu, ko īstenojusi Vācija, – atbalsts Vācijas farmācijas uzņēmumiem, kas nonākuši finansiālās grūtībās, atbrīvojot tos no obligātajām atlaidēm, SA.34881 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2012/CP) (OV 2015, L 199, 27. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.

2) Allergopharma GmbH & Co. KG sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

3) Bencard Allergie GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 328, 5.10.2015.

Vispārējās tiesas 2018. gada 23. aprīļa rīkojums – Winkler/Komisija

(Lieta T-916/16) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Valstī iegūto pensijas tiesību nodošana — Priekšlikums par iemaksu gadiem — Nepārsūdzams akts — Akts, kas nav nelabvēlīgs — Acīmredzama nepieņemamība)

(2018/C 221/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bernd Winkler (Grange, Īrija) (pārstāvis: A. Kässens, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Bohr un L. Radu Bouyon)

Priekšmets

Prasību, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas 2016. gada 20. aprīļa paziņojumu par Eiropas Savienības iestāžu pensiju shēmā vērā ņemamo izdienas gadu aprēķina piedāvājumu pēc prasītāja pieteikuma par pensijas tiesību, kuras viņš bija ieguvis pirms darba uzsākšanas Savienības iestādēs, nodošanu un, otrkārt, atlīdzināt zaudējumus, kuri prasītājam esot radušies tāpēc, ka Komisija šī tiesību nodošanas pieteikuma izskatīšanā esot pieļāvusi pārkāpumus.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) Bernd Winkler atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 46, 13.2.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 3. maija rīkojums – Siberian Vodka/EUIPO – Schwarze und Schlichte
("DIAMOND ICE")

(Lieta T-234/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme "DIAMOND ICE" — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "DIAMOND CUT" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2018/C 221/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Siberian Vodka AG (Herisau, Šveice) (pārstāvis: O. Bischof, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniere, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Schwarze und Schlichte Markenvertrieb GmbH & Co. KG* (Oelde, Vācija) (pārstāvis: A. Zafar, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 8. februāra lēmumu lietā R 1171/2016-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Schwarze und Schlichte Markenvertrieb* un *Siberian Vodka*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Siberian Vodka AG* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 195, 19.6.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 18. aprīļa rīkojums – *Iordăchescu u.c./Parlaments u.c.*

(Lieta T-298/17) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 2014/40/ES — Tiesību aktu tuvināšana — Tabakas un saistīto izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — Termiņš prasības celšanai — Nokavējums — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība — Kompetences neesamība)

(2018/C 221/32)

Tiesvedības valoda – rumāņu.

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Adrian Iordăchescu* (Bukareste, Rumānija), *Florina Iordăchescu* (Bukareste), *Mihaela Iordăchescu* (Bukareste) un *Cristinel Iordăchescu* (Bukareste) (pārstāvji: A. Cuculis, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji: L. Visaggio un C. Ionescu Dima), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: E. Karlsson un O. Segnana) un Eiropas Komisija (pārstāvji: H. Stancu un J. Tomkin)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts daļēji atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/40/ES (2014. gada 3. aprīlis) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošana, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK (OV 2014, L 127, 1. lpp.), un, otrkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru tiek lūgts atļūdzināt kaitējumu, kurš esot nodarīts prasītājiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.

2) *Adrian Iordăchescu, Florina Iordăchescu un Mihaela Iordăchescu, kā arī Cristinel Iordăchescu* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 256, 7.8.2017.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 3. maija rīkojums – VQ/ECB

(Lieta T-203/18 R)

(Pagaidu noregulējums — Ekonomikas un monetārā politika — Kredītiestāžu prudenciālā uzraudzība — Ar Regulu (ES) Nr. 1024/2013 ECB piešķirtie uzdevumi — ECB pilnvaras — Īpašas uzraudzības pilnvaras — Administratīvie sodi — Publicēšana — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Steidzamības neesamība)

(2018/C 221/33)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VQ (pārstāvis: G. Cahill, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (ECB) (pārstāvji: E. Koupepidou, E. Yoo un M. Puidokas)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt ECB Padomes 2018. gada 14. marta Lēmuma ECB-SSM-2018-ESSAB-4, SNC-2016–0026 par naudas sodu un tā publicēšanu ECB interneta vietnē izpildi.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 4. maija rīkojums – Czarnecki/Parlaments

(Lieta T-230/18 R)

(Pagaidu noregulējums — Institucionālās tiesības — Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja vietnieks — Parlamenta lēmums izbeigt priekšsēdētāja vietnieka amata pilnvaras — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Rīkojums — Nepieņemamība)

(2018/C 221/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ryszard Czarnecki (Varšava, Polija) (pārstāvis: M. Casado García-Hirschfeld, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: N. Görlitz un S. Alonso de León)

Priekšmets

Pieteikums, kas ir pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, apturēt Eiropas Parlamenta 2018. gada 7. februāra lēmuma, ar kuru tiek apstiprināta prasītāja Parlamenta priekšsēdētāja vietnieka amata pilnvaru priekšlaicīga izbeigšana, izpildi un, otrkārt, likt Parlamentam atstāt spēkā prasītāja Parlamenta priekšsēdētāja vietnieka amata pilnvaras.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2018. gada 14. martā – Abaco Energy u.c./Komisija**(Lieta T-186/18)**

(2018/C 221/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Abaco Energy, SA (Madrīde, Spānija), un 1 660 citi (pārstāvji: P. Holtrop, P. Kuypers un M. de Wit, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 10. novembra Lēmumu C(2017) 7384 *final* lietā SA.40348 (2015/NN) saistībā ar atbalstu elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem enerģijas avotiem, koģenerācijas un atkritumu pārstrādes; ⁽¹⁾
- uzdot Komisijai veikt iepriekšējās shēmas un pašreizējās shēmas atsevišķus izvērtējumus, ievērojot ES tiesību aktu prasības;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauts Komisijas rūpības pienākuma pārkāpums.
 - Komisijai esot pienākums pilnā apmērā pildīt savus no Līgumiem izrietošos pienākumus. Komisijai bija iespējas, informācija un nepieciešamie resursi, lai atbilstoši tiesību aktu prasībām, lemjot par lēmuma pieņemšanu, šajā vērtējumā ietvertu iepriekšējās shēmas izvērtējumu. Komisija, neievērojot tai Līgumos izvirzītās prasības, šo pienākumu neesot izpildījusi, jo tā nav nodrošinājusi iepriekšējās shēmas neatkarīgu izvērtējumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama faktu kļūda.
 - Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu faktu kļūdu, uzskatot, ka ar pašreizējo shēmu ir pārņemta iepriekšējā shēma. Esot pilnīgi skaidrs, ka nekāda pārņemšana nav konstatējama, un visu laiku ir pastāvējušas divas pilnīgi atšķirīgas shēmas, un ka katrai no tām esot nepieciešams atsevišķs izvērtējums, lai noskaidrotu atbilstību valsts atbalsta noteikumiem.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda tiesību piemērošanā.
 - Komisija neesot pareizi piemērojusi atbilstošās saistošās Komisijas vadlīnijas, tādējādi pārkāpjot ES tiesību normas. Papildus minētajam, Komisijas ieskatos ar pašreizējo shēmu ir pārņemta iepriekšējā shēma, un tādēļ iepriekšējās shēmas izvērtējums nav nepieciešams. Prasītāji uzskata, ka, paužot šādu uzskatu, Komisija esot pārkāpusi ES tiesību normas.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts pietiekams pamatojums.

- Komisija neesot sniegusi pietiekamu pamatojumu, lai prasītājiem būtu saprotams, uz kā ir balstīts Komisijas pieņemtais lēmums. No lēmuma skaidri neizrietot, 1) kāds Komisijai bija pamats uzskatīt, ka ar pašreizējo shēmu ir tikusi pārņemta iepriekšējā shēma, un 2) kādēļ, vienā shēmā iekļaujot citu shēmu, neesot nepieciešams izvērtēt iepriekšējās shēmas atbilstību valsts atbalsta noteikumiem. Šie esot galvenie konstatējumi, kuru rezultātā Komisija ir pieņēmusi lēmumu. Līdz ar to prasītājiem esot liegtas viņu pamattiesības uz lēmumu, ar kura palīdzību tie varētu saprast, kādā veidā un kādu apsvērumu virzīta Komisija ir nonākusi pie lēmumā minētajiem secinājumiem.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta pilnvaru ļaunprātīga izmantošana un ES Pamattiesību hartas pārkāpums.

- Atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktam Komisijai esot pienākums objektīvi un taisnīgi izvērtēt no lēmuma izrietošās prasītāju intereses. Komisija šo pienākumu neesot izpildījusi, jo attiecībā uz prasītāju interesēm tā nepamatoti lielāku nozīmi esot piešķīrusi Komisijas un Spānijas interesēm.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.

- Komisija neesot ievērojusi prasītāju intereses, nenodrošinot iepriekšējās shēmas neatkarīgu izvērtējumu, un tādējādi pārkāpjot samērīguma principu.

⁽¹⁾ OV 2017, C 442, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2018. gada 11. aprīlī – PV/Komisija

(Lieta T-224/18)

(2018/C 221/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PV (pārstāvis: M. Casado García-Hirschfeld, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;

rezultātā uzdot:

- pievienot šo prasības pieteikumu izskatāmajai lietai T-786/16 saskaņā ar saistības principu un ES Vispārējās tiesas Reglamenta 2015. gada 4. marta konsolidētajā redakcijā 68. pantu;
- uzskatīt psiholoģisko vardarbību par pierādītu un apstiprināt “apzināti nepatiesa atzinuma sniegšanu”, ko nevar pieļaut Eiropas Savienības tiesību sistēmā;
- atcelt procedūru CMS 17/025 visos šajos aspektos un atcelt lēmumu, kas ir pamats sūdzībai R/8/18;

- atcelt lēmumu par prasītāja algas “noteikšanu nulles apmērā” sākot no 2017. gada 1. oktobra;
- atcelt, pamatojoties uz psiholoģisko vardarbību un darbnespēju, lēmumu, ar kuru prasītājam uzliek pienākumu piedalīties novērtējumā FP 2016 (2016. kalendārais gads), kā arī lēmumu noraidīt 2018. gada 16. marta sūdzību R/502/17;
- atcelt lēmumu, ar kuru prasītājam uzliek pienākumu piedalīties civildienesta 2017. gada novērtējumā (2017. kalendārais gads) psiholoģiskās vardarbības dēļ, kā arī atcelt lēmumu, par kuru tika iesniegta sūdzība R/121/18;
- atcelt 2018. gada 15. janvāra lēmumu, kā arī sūdzības R/413/17 noraidīšanu, ar kuru prasītājs tika pārcelts uz Mutiskās tulkošanas ĢD, pārkāpjot viselementārāko pienākumu ņemt vērā ierēdņu intereses;
- atcelt 2017. gada 12. septembra PMO lēmumu ([X] kundze), kurā tika nolemts atlīdzināt 2017. gada 20. jūlija paziņojumu par parādu Nr. ABAC 324170991 par summu 42 704,74 EUR apmērā ar prasītājam neizmaksāto atalgojumu par laika posmu no 2016. gada 1. augusta līdz 2017. gada 30. septembrim, kā arī noraidīt 2018. gada 9. marta sūdzību R/482/17;

un piešķirt šādu zaudējumu summu saskaņā ar LESD 340. pantu:

- piespriest atlīdzību par morālo kaitējumu 98 000 EUR apmērā, kas izriet no šiem apstrīdētajiem lēmumiem;
- attiecībā uz materiālo kaitējumu piešķirt:
 - vai nu summu 23 190,44 EUR apmērā par algas parādu laikposmā no 2017. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 30. aprīlim, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka prasītājam ir tiesības uz pilnīgu atalgojumu;
 - vai arī summu 7 612,87 EUR apmērā par algas parādu laikposmā no 2017. gada 1. oktobra līdz 2018. gada 30. aprīlim, ja Vispārējā tiesa uzskata, ka prasītājam ir tiesības tikai uz algas starpību starp viņa algu Komisijā un privātajā sektorā saņemto algu;
- visbeidzot, piešķirt kopējo kompensāciju 121 990,44 EUR vai 105 612,87 EUR apmērā, pieskaitot kavējuma procentus, līdz pilnīgai norēķinu dienai;

un katrā ziņā:

- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 1., 3., 4. panta un 31. panta 1. punkta pārkāpumu, kā arī uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 1.e panta 2. punkta un 12.a panta, kas aizliedz psiholoģisko vardarbību, pārkāpumu.
2. Otrais pamats ir balstīts uz Civildienesta noteikumu 21.a, 22.b un 23. panta pārkāpumu, atbilstoši kuriem ir aizliegtas prettiesiskas darbības, tostarp uzlikšanu prasītājam par pienākumu piedalīties 2016. gada novērtējumā, lai gan viņš neveica nekādus darba pienākumus darbnespējas dēļ un kopš 2016. gada 1. augusta bija atstādināts no amata.
3. Trešais pamats ir balstīts uz Hartas 41. panta un Civildienesta noteikumu 11.a panta pārkāpumu saistībā ar tiešiem interešu konfliktiem.

4. Ceturtais pamats ir balstīts uz pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses un palīdzības principa pārkāpumu, kas esot ticis izdarīts ar lēmumu par prasītāja pārcelšanu citā amatā Mutiskās tulkošanas ĢD.
5. Piektais pamats ir balstīts uz principa par tiesībām atsaukties uz izņēmumu saistībā ar neizpildi un tiesiskuma principa pārkāpumu.
6. Sestais pamats ir balstīts uz Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 3. punkta un “*non bis in idem*” principa pārkāpumu, kas tika pieļauts ar disciplināro procedūru CMS 17/025, kura bija ierosināta pret prasītāju.
7. Septītais pamats ir balstīts uz Hartas 41. panta 1. punkta pārkāpumu un it īpaši saprātīgu termiņu attiecībā uz iepriekšminēto disciplināro procedūru neievērošanu.

Prasība, kas celta 2018. gada 1. aprīlī – Manéa/Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs

(Lieta T-225/18)

(2018/C 221/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Camelia Manéa* (Ehternaha, Luksemburga) (pārstāvis: *M.-A. Lucas*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centrs (*CdT*)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra direktores 2017. gada 29. maija lēmumu nepagarināt, sākot ar 2015. gada 12. novembri, prasītājas kā pagaidu darbinieces uz noteiktu laiku noslēgto darba līgumu, kurš līdz ar to beidzās 2016. gada 31. janvārī;
- uzdot atjaunot prasītāju Eiropas Savienības iestāžu Tulkošanas centra pagaidu darbinieces amatā, sākot ar 2019. gada 1. janvāri, vai, – gadījumā, ja tas nav iespējams, – piespriest atbildētāju atlīdzināt prasītājai mantisko un morālo kaitējumu, kas tai ir nodarīts saistībā ar pastāvīgu darba attiecību zaudēšanu, izmaksājot kompensāciju tādā apmērā, kas atbilst atlīdzībai, ko prasītāja būtu saņēmusi, turpinot četru gadu garumā strādāt *CdT*, no šīs summas nepieciešamības gadījumā atskaitot no citiem avotiem prasītājai izmaksāto atlīdzību vai pabalstus, un ieskaitīt atbilstošas iemaksas Kopienas pensiju sistēmā;
- piespriest *CdT* atlīdzināt prasītājai mantisko un morālo kaitējumu, kas tai ir nodarīts ar 2015. gada 12. novembra lēmumu, izmaksājot prasītājai 11 136 EUR kā atlīdzinājumu par morālo kaitējumu, 12 000 EUR kā zaudēto peļņu un 9 674 EUR kā izdevumus par saņemto palīdzību;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts pienākums atjaunot prasītājas tiesisko stāvokli, kāds bija spēkā pirms atsauktā tiesību akta, un esot pieļautas kļūdas gan faktos, gan acīmredzamas kļūdas vērtējumā vai nepietiekama pamatojuma norādīšanā, un neesot ņemtas vērā dienesta intereses, jo jaunais lēmums, ar kuru no 2016. gada 31. janvāra ar prasītāju vairs netiek turpinātas darba attiecības, esot balstīts uz apstākļiem, kuri, pretēji prasītājas uzskatītajam, neesot pastāvējuši viņas darba attiecību atjaunošanas brīdī 2015. gada novembrī.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, pirmkārt, neesot ievērota [CdT] valdes noteiktā personāla politika, jo lēmumā par darba attiecību neturpināšanu ir uzskatīts, ka pagaidu darbinieku aizstāšana ar līgumdarbiniekiem esot politika, kas tiekot īstenota dienesta interesēs. Otrkārt, ar šo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta gan kļūda vērtējumā, jo ir uzskatīts, ka prasītājas aizstāšana ar līgumdarbinieku esot pamatota ar Tulkošanas atbalsta departamenta reorganizāciju, gan, treškārt, kļūda faktos, jo tas esot uzskatīts par pierādītu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, acīmredzama kļūda vērtējumā un/vai nepietiekama pamatojuma norādīšanā, jo ar atpakaļejošu spēku, pamatojoties vienīgi uz dienesta interesēm, esot nolemts nevis prasītājai piešķirt kompensāciju, bet gan neturpināt ar viņu darba attiecības, lai gan, prasītājas ieskatos, atsauktā lēmuma labošana bija, ja ne neiespējama, tad vismaz ļoti apgrūtināta. Turklāt, šis lēmums nevarot tikt uzskatīts par nepieciešamu izvēršamo mērķu sasniegšanai, ar to netiekot pilnībā pārskatīti konkrētās lietas apstākļi un tas esot pretrunā tiesiskai pašāvērtībai, un no tā izrietot pienākums atļūdzināt kaitējumu, kas ir radies sākotnējā lēmumā pieļauto pārējo pārkāpumu rezultātā.

Prasība, kas celta 2018. gada 9. aprīlī Martini-Sportswear/EUIPO – Olympique de Marseille (“M”)

(Lieta T-237/18)

(2018/C 221/38)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Martini-Sportswear GmbH (Annaberga, Austrija) (pārstāvji: W. Lang, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Olympique de Marseille SASP (Marseļa, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: grafiskas preču zīmes “M” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. 1238066

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 29. janvāra lēmums lietā R 1755/2017-4

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt iebildumu nodaļas 2017. gada 25. maija lēmumu par spēkā neesošu;
- grozīt apstrīdēto lēmumu, lai iebildums tiktu noraidīts;
- piespriest EUIPO atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvēršamais pamats:

- Regulas Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – IFSUA/Padome

(Lieta T-251/18)

(2018/C 221/39)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA)* (Barselona, Spānija) (pārstāvis: T. Gui Mori, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Pamatojoties uz LESD 263. panta ceturto daļu *in fine*, prasītājs IFSUA, kurš tiek skarts tieši, Vispārējai tiesai lūdz –balstoties uz šo tiesību normu skaidras nodalāmības kritēriju – atcelt 2. panta 2. punktu un 9. panta 4. un 5. punktu Padomes 2018. gada 23. janvāra Regulā (ES) [2018/120] (OV, 31.1.2018.), kura ir uzskatāma par atpūtas zvejas ierobežojošos pasākumus īstenošanas un kopējo pieļaujamo nozveju (KPN) “reglamentējošu aktu”.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts daļēji atcelt Padomes Regulu (ES) 2018/120 ⁽¹⁾.

Šajā ziņā prasītājs precīzē, ka iepriekš minēto tiesību normu atcelšana tiek lūgta, ciktāl, tās piemērojot dažādiem atpūtas zvejas veidiem – kas ir darbības, kas neietilpst kopējā zivsaimniecības politikā – , ar šīm tiesību normām tiek paredzēts pilnīgs jūras asara (*Dicentrarchus labrax*) zvejas aizliegums, kas ir vērsti vienīgi uz zemūdens zvejniekiem, tādējādi apdraudot šīs nodarbes, sporta kā tāda un ar to saistītās nozares turpmāku pastāvēšanu.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 2. panta 5. punkts, 3. panta [1. punkta] d) apakšpunkts, 4. panta [1. punkta] d) apakšpunkts un 6. panta [1. punkta] d) un e) apakšpunkts, jo apstrīdētās tiesību normas ir aizliedzoši pasākumi, kas ir tieši vērsti pret jūras asara atpūtas un sporta zveju, lai gan Padomei nav šai nolūkā nepieciešamās kompetences, pat ne dalītās.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulas (ES) 2018/120 2. panta 2. punktu un 9. panta 4. un 5. punktu tiek pārkāpti tiesiskās noteiktības un tiesiskās palāpības principi, jo ar tiem skaidri tiek iziets ārpus piešķirto pilnvaru un to vēsturiskās attīstības ietvara.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulas (ES) 2018/120 2. panta 2. punktu un 9. panta 4. un 5. punktu tiek pārkāpti vienlīdzības un nediskriminācijas principi, kas nostiprināti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā, jo, tajā pašā īstenošanas tiesību aktā, izmantojot atšķirīgus kritērijus, tiek reglamentēta jūras asara zveja, piemērojot tiesību normas, kas attiecas uz komerciālo un atpūtas zveju. Šīs abas kategorijas neesot strikti salīdzināmas kā viena un tā paša pasākumu kompleksa adresāti.
4. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar Regulas (ES) 2018/120 2. panta 2. punktu un 9. panta 4. un 5. punktu tiek pārkāpts samērīguma princips LESD 43. panta 3. punkta īstenošanā. Šajā ziņā tiek apgalvots, ka jūras asara zvejas iespēju noteikšana strīdīgajā regulā attiecībā gan uz komerciālo, gan atpūtas zveju atbilst mērķim būtiski samazināt ziemeļu krājuma mirstību, lai nedaudz varētu palielināties biomasa, un ka šis mērķis var tikt sasniegts ar mazāk ierobežojošu pasākumi, proti, jūras asara zemūdens zvejas pilnīgu aizliegumu. Šī pamata ietvaros prasītājs apgalvo arī, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 12., 16., 37. un 52. pants.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2018/120 (2018. gada 23. janvāris), ar ko 2018. gadam nosaka konkrētu zivju krājumu un zivju krājumu grupu zvejas iespējas, kuras piemērojamas Savienības ūdeņos un – attiecībā uz Savienības zvejas kuģiem – konkrētos ūdeņos, kas nav Savienības ūdeņi, un ar ko groza Regulu (ES) 2017/127 (OV 2018, L 27, 1. lpp).

Prasība, kas celta 2018. gada 24. aprīlī – Iberpotash/Komisija**(Lieta T-257/18)**

(2018/C 221/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Iberpotash, SA (Suria, Spānija) (pārstāvji: N. Niejahr un B. Hoorelbeke, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2018/118 (2017. gada 31. augusts) par valsts atbalstu SA.35818 (2016/C) (ex 2015/NN) (ex 2012/CP), ko īstenojusi Spānija Iberpotash labā (izziņots ar dokumenta numuru C(2017) 5877)⁽¹⁾;
- pakārtoti:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir atzīts, ka 1. pasākums ietver valsts atbalstu, un ir uzdots to kopā ar procentiem atgūt no prasītājas, un/vai
 - atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to nelikumīga, bet saderīga atbalsta, ko prasītāja saņēmusi un kas ietverts 4. pasākumā, summa noteikta EUR 3 902 461,30 apmērā, un nelikumīgais atbalsts, kas ar procentiem atgūstams no prasītājas – EUR 3 958 109,70 apmērā;
- piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, uzskatot, ka 1. pasākums ir saistīts ar valsts līdzekļu nodošanu, esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka, Komisija, uzskatot, ka 1. pasākums piešķir prasītājai selektīvu ekonomisko priekšrocību, esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu. Pakārtoti tiek apgalvots, ka Komisija neesot pareizi noteikusi no 1. pasākuma izrietošā nelikumīgā un nesaderīgā atbalsta, ja tāds vispār pastāv, apmēru, pārkāpjot Procedūras regulas⁽²⁾ 16. panta 1. punktu.
3. Ar trešo pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka Komisija attiecībā uz 1. pasākumu esot pārkāpusi Procedūras regulas 16. panta 1. punktu, uzdodot atgūt atbalstu, jo ar šādu atgūšanu tiekot pārkāpta prasītājas tiesiskā pašāvērtība un/vai tiesiskās noteiktības princips.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, uzskatot, ka 4. pasākums piešķir prasītājai selektīvu ekonomisku priekšrocību, esot pārkāpusi LESD 107. panta 1. punktu.

5. Ar piekto pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka Komisija, nepareizi nosakot no 4. pasākuma izrietošā nelikumīgā un nesaderīgā atbalsta, ja tāds vispār pastāv, apmēru, esot pārkāpusi Procedūras regulas 16. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ OV 2018, L 28, 25. lpp.

⁽²⁾ Padomes Regula (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (kodificēta redakcija) (OV 2015 L 248, 9. lpp).

Prasība, kas celta 2018. gada 23. aprīlī – Zakłady Chemiczne “Siarkopol” Tarnobrzeg/EUIPO – EuroChem Agro (“Unifoska”)

(Lieta T-259/18)

(2018/C 221/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Zakłady Chemiczne “Siarkopol” Tarnobrzeg sp. z o.o. (Tarnobrzeg, Polija) (pārstāvji: M. Kondrat, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: EuroChem Agro GmbH (Mannheim, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītājs

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Unifoska” – reģistrācijas pieteikums Nr. 015017841

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 7. februāra lēmums lietā R 1503/2017-5

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu un nodot lietu atpakaļ EUIPO atkārtotai izskatīšanai;

vai

— grozīt apstrīdēto lēmumu, nosakot, ka nav relatīvu atteikuma pamatu atteikt reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi 01501784 “Unifoska” attiecībā uz visām 1. klasē ietilpstošajām precēm un ka preču zīme ir jāreģistrē;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

— Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;

— tiesiskās palāvības aizsardzības principa un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 27. aprīlī – Gruppo Armonie/EUIPO (“mo.da”)**(Lieta T-264/18)**

(2018/C 221/42)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gruppo Armonie SpA (Casalgrande, Itālija) (pārstāvis: G. Medri, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisko elementu “mo.da” – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 430 035

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 20. februāra lēmums lietā R 2065/2017-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu.

Izvirzītais pamats:

— Regulas 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 27. aprīlī – EBM Technologies/EUIPO (“MobiPACS”)**(Lieta T-272/18)**

(2018/C 221/43)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EBM Technologies Inc. (Taipei City, Taivāna) (pārstāvji: J. Liesegang, M. Jost, N. Lang, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MobiPACS” – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 400 061

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 19. februāra lēmums lietā R 2145/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 42. panta 1. punkta, lasot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 4. maijā – *Nemius Group/EUIPO* (“DENTALDISK”)

(Lieta T-278/18)

(2018/C 221/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nemius Group GmbH (Obertshausen, Vācija) (pārstāvis: C. Bildhäuser, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “DENTALDISK” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 804 024

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 30. janvāra lēmums lietā R 741/2017–5

Prasītājas prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl Birojs reģistrācijas pieteikumu ir noraidījis attiecībā uz 10. un 35. klasi, saistībā ar kurām šī reģistrācija arī būtu jāpublicē;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

— Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta, lasot tos kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV